

Indtryk fra Aglows 30 års fødselsdagsfest

Min mand og jeg havde for længst meldt os til denne festdag, da jeg på forhånd var sikker på, det ville blive en dejlig dag. Det er nemlig min erfaring med Aglow, at ALLE vore samlinger på en eller anden måde fører ud i – en dejlig dag! Også denne festdag var vel forberedt gennem bøn og (hårdt) arbejde. Altså drog vi forventningsfulde til Kolding,

som så ofte før uden på forhånd at vide ret meget om dagens taler – denne gang Danyeale Bloom fra Canada. Det virker som om, Gud på forunderlig vis har givet Aglow sine allerbedste kvindelige forkyndere, det beviste hun til fulde.

Vi ankom til hotellet og fik hilst på en masse venner fra nær og fjern, inden mødet begyndte med en skøn lovsang og tilbedelse af vores fantastiske, almægtige Aglowleder, Jesus Kristus. Det er altid Ham, vi samles om, og Han var igen midt blandt os.

At sidde under Danyeale Blooms forkyndelse, blev en oplevelse af de helt store. Hun viste sig at være en typisk Aglowleder: midt/sidst i tresserne (med børnene fra hånden), enke – et utroligt hårdt liv i bagagen, karismatisk og livgivende med nye svingfjer som en ørn, der har været nødt til at sidde og vente på sine nye fjer for at kunne flyve højere op.

Efterhånden som hun fortalte om sit liv, blev jeg og sikkert også de andre omtrent 150 festdeltagere mere og mere berørt af, hvordan hun med Guds hjælp havde overlevet alle de trængsler, hun havde måttet gennemgå. Hun fortalte lidt om sin forfærdelige opvækst uden håb om forandring til det bedre, om sine mange selvmordsforsøg, om en voldelig mand osv. osv. Hun lod os alt dette vide for at fortælle os om Guds fantastiske indgreb i sit liv. Der var kun stumper af hende tilbage, dengang hun gav Gud lov at begynde på sin genoprettelse af hendes knuste hjerte.

For bare at give et eksempel ud af mange på, hvordan Gud har ført hende fra mørke til lys på livets vej, vil jeg prøve, om jeg kan gengive en gribende beretning, hun fortalte om sin ældste søn. Hele familien havde

levet nogle lykkelige år som en kristen familie, men nu var både manden og sønnerne frafaldne. Den ældste søn var på dette tidspunkt en voksen ung mand, som havde forvildet sig ud i det kriminelle miljø. Der havde været rigtig mange spændinger omkring denne søn, da han ikke kunne finde ro i sit sind. Danyeale sagde, at hun vidste med sig selv, at kun Gud kunne hjælpe ham, og derfor anstrengte hun sig for ikke at formane eller irettesætte ham undervejs. Men da han en dag ringede til hende og fortalte, at nogen fra det kriminelle miljø stræbte ham efter livet, udbrød hun alligevel helt spontant – kom hjem øjeblikkelig! Sønnen ankom og var selvfølgelig desperat, men han fortalte, at han havde mødt Jesus igen! Og at der var noget, han ville spørge hende om: "Mor sig mig helt ærligt, er far min far?"

Dette spørgsmål kom aldeles uventet og meget ubelejligt, da Danyeale i sin tid havde lovet sin dengang voldelige mand, at hun aldrig nogen sinde ville fortælle drengen, hvordan han

var blevet undfanget. Det var nemlig sket under en gruppevoldtægt, som hun havde været udsat for – og som hendes mand ikke havde noget at gøre med. Men han havde lovet at ville tage sig af drengen som sin søn, hvis hun lovede aldrig at fortælle ham, at han ikke var biologisk far til drengen.

Nu stod Danyeale i et svært valg, sønnen var desperat, og faderen kunne finde på hvad som helst, hvis hun fortalte sandheden. Hun bad sin søn vente lidt på svaret og gik ovenpå for først at snakke med sin mand. Hun blev nødt til at sige til sin mand, at deres søn havde krav på at kende sin historie, da han var kommet til sandhedens time. Manden blev rasende og forlangte skilsmisse, men Danyeale gik med Guds hjælp ned for at fortælle sin dreng, hvordan han var blevet undfanget. Så snart det var gjort, udbrød sønnen: "Jeg vidste det!" og tilføjede, "hvad er det for et spektakel, far laver?" Det var hørligt, at manden ovenpå var rasende. Danyeale svarede: "Det er fordi, han er bange for, at du vil slå hånden af ham, når du nu

ved, at han ikke er din biologiske far." Så snart de ord var ude af hendes mund, stormede sønnen op ad trapperne og råbte: "Far, far du er min store helt! Jeg var nøgen og du tog dig af mig:" Far og søn faldt hinanden om halsen og Guds fred fyldte hjemmet. Det endte ikke med skilsmisse, men med at Guds herlighed kom til at skinne ud fra den frygtelige oplevelse, Danyeale havde, da deres søn blev undfanget.

Denne beretning siger noget om, hvad Danyeales overordnede budskab var med at fortælle om sit liv. Som hun sagde, er det ikke længere hende og hendes liv, det hele drejer sig om, men at Guds herlighed kommer til at skinne igennem det!

Mary Martinussen